

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B2-31T/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223010111
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Gilányi
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:1223010111.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I samosudcom JUDr. Filipom Gilányim na hlavnom pojednávaní konanom 13.11.2025 v Bratislave rozhodol:

rozhodol:

Obžalovaný
G. O. nar. XX.XX.XXXX E. J.
trvale bytom Y. XXXX/X, Bratislava

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II pod sp. zn. 1 Pv 423/20/1102-34 zo dňa 02.02.2023 pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa a času, najmenej však do dňa 16.04.2020 do 02:00 h neoprávnene prechovával vo vozidle zn. Škoda Rapid, šedej farby, EČV: J., počas jazdy po I. S. X. A. v Bratislave, na podlahe motorového vozidla, ktoré šoféroval, 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom hnedej kryštalickej látky (rozmer 3,5 x 4,5) a 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu (rozmer 6,0 x 9,5 cm), pričom obžalovaný bol kontrolovaný počas jazdy vozidlom príslušníkmi Obvodného oddelenia Ružinov západ, Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II (ďalej len „OO PZ Ružinov - Západ“) s volacím znakom Balkán 223, ktorej uviedol, že sa jedná o pervitín a následne počas prehliadky motorového vozidla v zmysle § 101 ods. 1 Trestného poriadku, po riadnom a zákonom poučení, dobrovoľne vydal dva kusy plastových vreciek, ktorých obsah bol následne analyzovaný na Kriministickom a expertíznom ústave Policajného zboru (ďalej len „KEU PZ“), pričom bolo zistené, že v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom s hnedou kryštalickou látkou (rozmer 3,5 x 4,5) sa nachádzal metamfetamín s hmotnosťou 1 686 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 58,3 % hmotnostných metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá 16,86 obvykle jednorazovým dávkam drogy a v druhom plastovom vrecku s tlakovým uzáverom s bielym kryštalickým materiálom (rozmer 6,0 x 9,5 cm) sa nachádzal metamfetamín s hmotnosťou 3 498 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť účinnej látky metamfetamín s priemernou koncentráciou 73,3 % hmotnostných metamfetamínu, ktoré množstvo možno zodpovedá 34,98 obvykle jednorazovým dávkam drogy, čo spolu predstavuje 51,84 dávky drog, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok, pričom obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/116/2011 právoplatným dňa 21.07.2011 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), písm. d) Trestného zákona

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 06.02.2023 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal obžalobu na G. O. pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného v čase skutku na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe, ktorá bola doručená 28.03.2023 obžalovanému (č. I. 275), 24.03.2022 obhajcovi obžalovaného (č. I. 275).

Prokurátor na preukázanie svojich obžalobných tvrdení navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedka C. Š., výsluchom svedka S. B., oboznámením znaleckého posudku znaleckého ústavu KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/4308, oboznámením znaleckého posudku znalkyne MUDr. Eleny Mokrášovej z č. I. 54-60 a oboznámením vyšetrovacieho spisu pod ČVS: KRP-82/1-VYS-BA-2022, ktorý návrh prokurátor na hlavnom pojednávaní špecifikoval tak, že navrhol prečítať listiny z č. I. 64 - 69 a z č. I. 62 - 63. K návrhu prokurátora na čítanie znaleckých posudkov sa prokurátor aj obžalovaný vyjadrili na hlavnom pojednávaní tak, že obaja zhodne súhlasili s ich čítaním.

Na hlavnom pojednávaní prokurátor navrhol doplniť dokazovanie prečítaním skoršieho trestného rozkazu, ktorým bol obžalovaný odsúdený za drogovú trestnú činnosť a prečítať odpis registra trestov obžalovaného. Obžalovaný navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedka S. D. a výsluchom svedka G. J.T.. Ďalej navrhol doplniť dokazovanie oboznámením trestného spisu týkajúceho sa krádeže a prehraním z neho videozáznamu z krádeže. Spis samostatným podaním špecifikoval ako spis pod sp. zn. 3T/87/2020.

Na hlavnom pojednávaní, potom, čo sa na hlavné pojednávanie nedostavili predvolaní svedkovia Š.S. S. B., prokurátor a obžalovaný zhodne uviedli, že súhlasia s čítaním zápisníc o skorších výpovediach svedkov Š. S. B..

Súd neviazaný právnou kvalifikáciou skutku uvedenou v obžalobe počas hlavného pojednávania upozornil na možnosť posudzovať skutok, ktorý je predmetom obžaloby, ako zločin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“). Keďže išlo pre obžalovaného o priaznivejšiu právnú kvalifikáciu a obžalovaný, ani obhajca o novú lehotu na prípravu nepožiadali, súd im neposkytol novú lehotu na prípravu (a contrario § 284 ods. 2 Trestného poriadku).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je nevinný zo skutku kladeného mu za vinu.

Súd vykonal dokazovanie:

- výsluchom obžalovaného,
- prečítaním znaleckého posudku z č. I. 47 - 49 postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku,
- prečítaním znaleckého posudku z č. I. 54 - 60 postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku,
- prečítaním príkazu na prehliadku z č. I. 62 - 63,
- prečítaním zápisnice o vykonaní prehliadky vozidla z č. I. 64 - 69,
- výsluchom svedka S. D.,
- prečítaním zápisnice o skoršej výpovedi svedka C. Š. z č. I. 39 - 42 a z č. I. 165 - 168 postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku,
- prečítaním zápisnice o skoršej výpovedi svedka S. B. z č. I. 43 - 44 a z č. I. 169 - 171 postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku,
- výsluchom svedka G. J.,
- prečítaním aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného,
- prečítaním podstatného obsahu spisu Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 3T/87/2020 z č. I. 272 - 274,
- prečítaním podstatného obsahu spisu Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 3T/59/2021 z č. I. 299 - 303,
- prečítaním podstatného obsahu pripojeného spisu Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. B4-2T/27/2021.

Súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o odmietnutí vykonania dôkazu prehratím videozáznamu z krádeže, ktorá mala predchádzať skutku a ktorá bola stíhaná v konaní vedenom Mestským súdom Bratislava I pod sp. zn. 3T/87/2020 ako navrhoval obžalovaný, keďže okolnosti, ktoré bolo možné zistiť týmto dôkazným prostriedkom spočívajúce v tom, že na krádeži sa podieľala ďalšia osoba menom B. G., boli dostatočne objasnené inými dôkazmi, a to výpoveďami obžalovaného, svedka D. a svedka J..

Súd po vykonaní dokazovania v uvedenom rozsahu rozhodol podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku o tom, že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú a vyhlásil dokazovanie za skončené, keďže strany nepredniesli žiadne také dôkazné návrhy, ktoré by viedli k náležitejšiemu objasneniu okolností, ktoré treba podľa § 119 ods. 1 Trestného poriadku dokazovať v trestnom konaní.

Súd po vykonaní dokazovania, prednostne pred sumarizovaním skutkového stavu, posúdil vykonané dôkazy z hľadiska ich použiteľnosti podľa § 119 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého zákonného ustanovenia za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, spravujúc sa zásadou trestného stíhania len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom vyjadrenou v ust. § 2 ods. 1 Trestného poriadku.

Súd v tomto smere neprihliadal na dôkaz výpoveďou svedka C. Š. zachytenou v zápisnici o výsluchu svedka z č. l. 39 - 42 a dôkaz výpoveďou svedka S. B. zachytenou v zápisnici o výsluchu svedka z č. l. 43 - 44. Tieto výsluchy boli vykonané bez toho, aby mal v tom čase obžalovaný zvoleného alebo ustanoveného obhajcu a aby tento mal možnosť zúčastniť sa na týchto výsluchoch, napriek tomu, že zo skutkových okolností prípadu vyplynulo, že v čase predmetných výsluchov, pri správnej kvalifikácii skutku ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného v čase skutku, bol u obžalovaného daný dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V podrobnostiach bez potreby ich opakovania súd odkazuje na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 31T/84/2021 zo dňa 21.03.2022, ktorým bola v prejednávanvej veci odmietnutá obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 09.08.2021, č. k. 1 Pv 423/20/1102-19 doručená Okresnému súdu Bratislava II dňa 10.08.2021. Vzhľadom na záver, že výsluch svedka C. Š. dňa 13.05.2021 a výsluch svedka S. B. dňa 13.05.2021 boli vykonané nezákonným spôsobom, nemuseli byť na hlavnom pojednávaní zápisnice o týchto ich výsluchoch postupom podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku vôbec čítané, avšak trestné konanie od svojho začiatku až po jeho koniec je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a taktiež aj zo strany súdov naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia (mutatis mutandis napr. III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05), preto súd pristúpil k vylúčeniu týchto dôkazov až po vykonaní celého dokazovania pri rozhodovaní vo veci samej.

Súd potom skúmal zákonnosť ostatných zadovážených dôkazov. V tomto smere súd pripomína rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, v ktorej ústavný súd akcentoval, že trestné sadzby pri trestnom čine nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania sú veľmi prísne a z toho vyplýva úloha všeobecných súdov, aby dohliadali na spravodlivosť a čistotu procesov a vedených trestných konaní (pozri III. ÚS 561/2021, II. ÚS 299/2024).

Z výpovede svedka C. Š. zachytenej v zápisnici z č. l. 165 - 168 vyplynulo, že v inkriminovanom čase a mieste vykonával ako príslušník PZ hliadkovú službu. Ako hliadka spozorovali ako po I. ulici ide šedé vozidlo zn. Škoda, ktoré náhle odbočilo na X. ulicu. Vozidlo išlo zjavne vyššou rýchlosťou, ako je povolená rýchlosť v obci. Z uvedeného dôvodu sa toto vozidlo rozhodli zastaviť a skontrolovať, nakoľko im vzniklo podozrenie, že vodič tohto vozidla je pod vplyvom alkoholu alebo návykovej látky. Uvedené vozidlo zastavili. Po príchode k vozidlu a nasvecovaním služobnými svetidlami do interiéru vozidla si všimli, že vo vozidle sa nachádzajú 3 osoby mužského pohlavia a vo vozidle sa taktiež nachádzali rôzne textilie, kabelky, obuv. Následne vyzvali osobu, ktorá sedela na sedadle vodiča, aby im predložila doklady potrebné na prevádzku a vedenie motorového vozidla, čo osoba uposlúchla a predložila im doklady. Bolo zistené, že sa jedná o G. O.. Následne bola voči nemu vykonaná lustrácia v evidencii pátrania a v evidencii vodičov s negatívnym výsledkom. Následne menovaného vodiča dotazovali,

aby im vysvetlil pôvod vecí, ktoré sa nachádzali vo vozidle, na čo uviedol, že sťahuje kamaráta, ale adresu odkiaľ ho sťahuje nevedel uviesť. Nakoľko im vzniklo podozrenie, že uvedené veci, ktoré sa nachádzali na zadných sedadlách, pochádzajú z trestnej činnosti, nakoľko sa na nich nachádzali visačky a cenovky z konkrétneho obchodu, ktorý sa nachádzal v ich služobnom obvode. Menovaný vodič bol následne vyzvaný, aby vystúpil z motorového vozidla a otvoril im batožinový priestor. Menovaný ich výzvu uposlúchol, pričom otvoril batožinový priestor, v ktorom sa taktiež nachádzali rôzne odevné zvršky, obuv, tašky, kabelky, rôzna bižutéria a doplnky s visačkami z konkrétneho obchodu. Následne boli ostatné osoby vyzvané, aby vystúpili z vozidla, pričom boli vyzvané, aby predložili doklady totožnosti, čo uposlúchli a predložili doklady. Následne bola na miesto privolaná druhá hliadka OO PZ Ružinov západ na vykonanie asistencie pri zabezpečovaní osôb. Osoby spolujazdcov aj vodič boli postavené mimo vozidla k zaisteniu bezpečnosti služobného zákroku. Následne bol vodič opakovane vyzývaný, aby uviedol pôvod vecí, pričom opakovane uviedol, že sťahuje svojho kamaráta, ktorý sedel vedľa neho na sedadle spolujazdca. Vzhľadom na pokročilú nočnú dobu sa im tvrdenia vodiča zdali podozrivé a jeho argumenty sa nezakladali na pravde, nakoľko nevedel uviesť ani odkiaľ kamaráta sťahoval. Taktiež boli k predmetným veciam nezávisle vyťažené aj dve osoby, ktoré sedeli vo vozidle, pričom uvádzali rôzne skutočnosti, ktoré sa nezhodovali medzi sebou, resp. s uvádzanými skutočnosťami menovaného vodiča. Nakoľko im vzniklo podozrenie, že predmetné veci pochádzajú z trestnej činnosti, bola na miesto privolaná hliadka OKP OR PZ Bratislava II, ktorá po príchode na miesto išla následne preveriť obchod, ktorý sa nachádzal v názvoch na visačkách odevných zvrškov nachádzajúcich sa vo vozidle. Hliadka OKP OR PZ Bratislava II potvrdila vlámanie do priestorov obchodu na Záhradníckej ulici. Na základe uvedeného boli osoby obmedzené na osobnej slobode z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu krádeže vlámaním. Následne bolo vizuálne skontrolované vozidlo, pričom po nasvietení služobnou batériou do priestorov vodičovho sedadla bol na podlahe pod vodičovou sedačkou spozorovaný priesvitný sáčok s obsahom neznámej kryštalickej látky a nejaká bankovka. Následne vodiča vyťažili k predmetnému sáčku a jeho obsahu, ku ktorému sa vodič na základe vyťaženia vyjadril.

Z výpovede svedka S. B. zachytenej v zápisnici z č. I. 169 - 171 vyplynulo, že v inkriminovanom čase a mieste vykonával ako príslušník PZ hliadkovú službu. Spozorovali vozidlo, ktoré rýchlejšou jazdou išlo po T.j ulici a odbočilo na X. v smere do centra mesta. Následne sa toto vozidlo rozhodli skontrolovať v zmysle § 23 zákona o policajnom zbore. Vozidlo zastavili a riadne to zahlásili cez rádiostanicu. Po prístupí k vozidlu a nasvecovaní do vozidla spozorovali v aute 3 neznáme osoby mužského pohlavia, pričom na zadných sedadlách sa nachádzalo rôzne oblečenie. Následne bol vodič vyzvaný, aby predložil doklady potrebné na vedenie a prevádzku motorového vozidla. Výzvu uposlúchol. Predložil OP, VP, doklady od vozidla. Vodič bol lustrovaný. Zistené, že pátraním neprechádzal, nemal uložený ani zákaz činnosti. Následne vyzvali vodiča, aby vystúpil z vozidla a otvoril batožinový priestor, čo uposlúchol a po nasvietení do batožinového priestoru si všimli, že sa tam nachádza oblečenie spolu s visačkami, pričom na visačkách bol názov obchodu, ktorý sa nachádzal v ich služobnom obvode. Taktiež vyzvali ostatné osoby vo vozidle, aby vystúpili, čo uposlúchli a boli vyzvané, aby predložili doklady totožnosti. Taktiež lustrované s negatívnym výsledkom. Uvedených osôb sa dotazovali, odkiaľ pochádza oblečenie, ktoré sa nachádza vo vozidle, pričom každá z osôb povedala niečo iné a z tohto vzniklo podozrenie, že veci pochádzajú z trestnej činnosti. Následne informovali o skutočnosti hliadku OKP, ktorá sa dostavila na miesto a následne preverila obchod, ktorý bol na uvedených visačkách, pričom im potvrdila vlámanie sa do uvedenej predajne. Následne bola vykonaná vizuálna kontrola vozidla, pričom po nasvietení služobným svetidlom do priestorov na vodičovú sedačku bolo spozorované pod sedačkou igelitové vrecúško s neznámou kryštalickou látkou a taktiež bankovka. Následne menovaného vodiča dotazovali, čo sa nachádza v igelitovom vrecúšku, k čomu sa vyjadril.

Z výpovede obžalovaného vyplynulo, že v čase zastavenia vozidla sa vo vozidle nachádzali on ako vodič, svedok G. J. a svedok S. D.. Zastavila ich hliadka. Keď ich kontrolovala hliadka, celý čas sedel na sedadle vodiča. Nič nevydával. Na zemi pod sedadlom vodiča boli dva sáčky, ale tieto neboli jeho. Jednému z policajtov povedal, že v tých sáčkoch sa zrejme nachádza pervitín, a to ako odpoveď na ich otázku, že „čo to je?“.

Z výpovede svedka D. vyplynulo, že cestou, ako s obžalovaným išli, ich zastavila hliadka, asi preto, že išli na červenú. Šoféroval obžalovaný a svedok sedel na sedadle spolujazdca. V aute bol ešte G. J., ktorý sedel vzadu. Potom, ako ich zastavila hliadka, vysadli z auta, zadržali ich a boli zadržaní cca tri hodiny, kým prehľadali auto. V aute našli oblečenie a handry. Boli tam iba handry. Drogy tam nájdené

neboli. Obžalovaný ťažko mohol niečo vydať, keď boli tri hodiny spútaní. Nevydával určite nič. Každého z nich tam nechali opretého tri hodiny o policajné vozidlá.

Z výpovede svedka J. vyplynulo, že keď príslušník objavil v aute sáčky, tak oni stáli pri aute vonku v zime. Stáli tam svedok, S. a obžalovaný. Keď stál obžalovaný opretý, tak nie je možné, aby niečo on vydal. Postup policajtov bol veľmi akčný a veľmi agresívny. Polícia otvorila kufor, na čo našli kradnuté veci, svedka hodili o zem, G. a S. odviekli za auto.

Z uvedených výpovedí súd vzal za dokázané nasledovné. Policajná hliadka počas vykonávania služobnej činnosti spozorovala motorové vozidlo, ktoré viedol ako vodič obžalovaný, na sedadle spolujazdca sedel svedok D. a na zadnom sedadle sedel svedok J.. Vozidlo išlo neprimeranou rýchlosťou, na čo sa členovia policajnej hliadky rozhodli vozidlo zastaviť. Svedok Š. ako člen hliadky poňal tiež podozrenie, že vozidlo viedla osoba pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky. Vozidlo hliadka zastavila a prvýkrát presvecovali vozidlo. Následne si hliadka vyžiadala doklady od vodiča a vykonali lustrácie s negatívnym výsledkom. Úkony smerujúce k prevereniu podozrenia svedka Š. ako člen hliadky o tom, že vozidlo viedla osoba pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky žiadne nevykonali, najmä nevykonali dychovú skúšku u vodiča. Príslušníci policajnej hliadky spozorovali na zadných sedadlách vo vozidle pre nich podozrivé oblečenie, na čo dotazovali obžalovaného na pôvod tohto oblečenia. Keďže im ich podozrenie svojim vysvetlením nerozptýlil, vyzvali ho, aby vystúpil a otvoril batožinový priestor, čo vykonal. V batožinovom priestore príslušníci hliadky druhýkrát nasvecovali priestor motorového vozidla, pričom v tomto batožinovom priestore pozorovali rôzne odevné zvršky, obuv, tašky, kabelky, bižutériu a doplnky, všetko s visačkami z konkrétneho obchodu. Následne príslušníci hliadky vyzvali aj svedka D. a svedka J., aby vystúpili z motorového vozidla. Všetky tri osoby - obžalovaný, svedok D. a svedok J. boli postavené mimo vozidla k zaisteniu bezpečnosti služobného zákroku. Na miesto prišli postupne ďalšia hliadka OO PZ Ružinov západ a potom hliadka OKP OR PZ Bratislava II, ktorá po príchode na miesto išla následne preveriť obchod, ktorý sa nachádzal v názvoch na visačkách odevných zvrškov nachádzajúcich sa vo vozidle, pričom potvrdila vlámanie do priestorov obchodu na Záhradníckej ulici. Na základe uvedeného boli osoby obmedzené na osobnej slobode z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu krádeže vlámaním. Následne príslušníci policajnej hliadky opätovne nasvecovali a vizuálne prehliadali vozidlo, pričom pri nasvecovaní do priestorov vodičovho sedadla spozorovali na podlahe priesvitný sáčok s obsahom kryštalickej látky. Bez toho, aby obžalovaného poučili, najmä o práve nevypovedať a o tzv. zákaze sebaobviňovania, obžalovaného dotazovali, aby sa vyjadril k obsahu sáčku a jeho pôvodu. Uvedené skutočnosti vyplynuli v podstate zo zhodných výpovedí svedka Š. a svedka B.Č., podporené tiež výpoveďami obžalovaného, svedka D. a svedka J., ktorí zhodne potvrdili policajný zásah voči nim. Pokiaľ obžalovaný vypovedal, že počas kontroly celý čas sedel na sedadle vodiča, jeho výpoveď v tomto smere ostala osamotená, keďže všetci ostatní svedkovia zhodne vypovedali, že osádka vozidla bola príslušníkmi PZ postupne vyzvaná, aby vystúpili z vozidla.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov z č. I. 64 - 69 vyplynulo, že prehliadka inkriminovaného motorového vozidla na podklade príkazu vyšetrovateľa OKP OR PZ Bratislava II zo dňa 16.04.2020 začala až v čase o 12:30 hod. dňa 16.04.2020, teda 10 a pol hodiny po zastavení vozidla hliadkou PZ a bola vykonaná príslušníkmi PZ: mjr. S., mjr. B. a npor. B., teda inými osobami, než príslušníkmi PZ Š. a B.M..

Súd v načrtnutých súvislostiach považuje za zásadné posúdenie zákonnosti ťažiskového dôkazu, na ktorom bolo trestné stíhanie obžalovaného založené, t. j. zaistenej látky vo vozidle, v ktorom sa obžalovaný nachádzal v čase, keď sa policajná hliadka rozhodla zrealizovať vo vzťahu k jeho osobe tzv. hliadkovú činnosť. V posudzovanom prípade zaistenie rozhodujúceho dôkazu malo byť totiž výsledkom služobnej činnosti policajnej hliadky, ktorá podľa vlastného vyjadrenia vykonávala tzv. hliadkovú činnosť. Služobnú činnosť policajtov a úlohy, ktoré má polícia a jej služobná činnosť napĺňať, sú definované zákonom č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“).

Podľa § 8 ods. 1 zákona o Policajnom zbore je pri vykonávaní služobnej činnosti policajt povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s touto jeho činnosťou vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou.

Podľa § 8 ods. 2 zákona o Policajnom zbore je policajt pri vykonávaní služobnej činnosti spojenej so zásahom do práv alebo slobôd osoby povinný túto osobu hneď, ako je to možné, poučiť o jej právach, ktoré sú ustanovené v tomto zákone alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise.

Podľa § 8 ods. 3 zákona o Policajnom zbore služobnou činnosťou sa podľa odseku 1 rozumie činnosť policajta spojená s plnením úloh podľa tohto zákona alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 23 ods. 2 zákona o Policajnom zbore je policajt oprávnený vykonať prehliadku dopravného prostriedku, vecí, batožiny a nákladu, ktoré sa v ňom prepravujú, alebo elektronickú kontrolu vozidla prepojením kontrolovaného vozidla so zariadením určeným na kontrolu identifikačných údajov vozidla:

- ak je podozrenie, že používaním dopravného prostriedku, na dopravnom prostriedku alebo v súvislosti s dopravným prostriedkom bol spáchaný trestný čin,

- pri pátraní po hľadanej alebo nezvestnej osobe, zbraniach, strelive, výbušninách, omamných látkach, psychotropných látkach, jedoch, prekurzoroch, jadrových alebo iných rádioaktívnych materiáloch, vysokorizikových chemických látkach a vysoko rizikových biologických agensoch a toxínoch a veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti alebo súvisiacich s trestnou činnosťou,

- pri odhaľovaní neoprávneného prechodu štátnej hranice alebo neoprávneného pobytu.

Pokiaľ ide o prehliadku dopravného prostriedku definovanú § 23 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, policajtovi je síce zverené oprávnenie ju vykonať, avšak okruh dôvodov, keď je tak oprávnený urobiť, je úzky s ohľadom na skutočnosť, že predstavuje pomerne invazívny zásah do základných práv dotknutých osôb. Zákon síce podrobnejšie a jasne nešpecifikuje, čo treba považovať za prehliadku dopravného prostriedku v zmysle citovaného ustanovenia zákona o Policajnom zbore, prax však priniesla podrobnejšie odpovede aj na túto otázku, a to predovšetkým s ohľadom na skutočnosť, že vykonať prehliadku dopravného prostriedku možno aj na základe Trestného poriadku, konkrétne podľa § 99 ods. 2 Trestného poriadku (prehliadka iných priestorov), ktorého režim v porovnaní so zákonom o Policajnom zbore stanovuje pre jej vykonanie prísnejšie podmienky a väčšie garancie ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 23. mája 2013, sp. zn. 3Tdo/11/2013) vyplýva, že vzhľadom na väčší objem práv zaručených Trestným poriadkom oproti zákonu o Policajnom zbore je polícia v prípade existencie konkrétneho podozrenia zo spáchania trestného činu povinná postupovať vždy podľa Trestného poriadku, ktorý zároveň umožňuje vykonať prehliadku dopravného prostriedku vo väčšom rozsahu v porovnaní s prehliadkou podľa zákona o Policajnom zbore. A práve na tento účel priniesla prax odpoveď na otázku, ako má vyzeráť, resp. čo môže zahŕňať prehliadka dopravného prostriedku vykonaná podľa § 23 ods. 2 zákona o Policajnom zbore. Samotné prezídium Policajného zboru reagovalo na túto otázku vydaním usmernenia č. PPZ-UKP-OVK-1102-004/2012 z 18. októbra 2012, v zmysle ktorého nesmie policajt postupovať neprímeraným, neúčelným alebo výrazne obmedzujúcim spôsobom a pri prehliadke dopravného prostriedku podľa zákona o Policajnom zbore môže len vizuálne prezrieť interiér dopravného prostriedku bez toho, aby otváral a prehliadal batožinu, ktorá sa v ňom nachádza, a odkladacie priestory, pričom nesmie ani vykonávať časovo náročnú kontrolu dopravného prostriedku spojenú s rozmontovaním jeho súčastí, teda narušením jeho celistvosti. Takisto je potrebné dodať, že v zmysle spomenutého usmernenia prezídia Policajného zboru má policajt podľa tohto ustanovenia postupovať v prípade, ak je na plnenie konkrétnej úlohy pri pátraní po osobách a veciach v zmysle zákona o Policajnom zbore svojím nadriadeným výslovne poverený. Ide napríklad o prípady vyhláseného pátrania po páchateloch trestnej činnosti, pátrania po odcudzených veciach, zbraniach použitých pri spáchaní trestnej činnosti, vyhlásených bezpečnostných akciách zameraných na zaistenie nelegálne držaných zbraní, streliva, výbušnín, omamných a psychotropných látok, jedov a podobne. (pozri II. ÚS 299/2024).

V posudzovanom prípade je zrejmé, že policajná hliadka vyššie popísaným spôsobom, keď baterkou opakovane presvietili vnútorný priestor vozidla, zrealizovala vizuálnu prehliadku vnútorného priestoru motorového vozidla, teda prehliadku dopravného prostriedku podľa zákona o Policajnom zbore. (pozri II. ÚS 299/2024). Problematickým v danom prípade je najmä posledné z troch presvecovaní a vizuálnej prehliadky vozidla policajnou hliadkou, pri ktorom príslušník hliadky spozoroval vo vozidle inkriminovaný sáčok s obsahom neznámej kryštalickej látky pod vodičovou sedačkou. K tomuto úkonu policajta došlo v čase, kedy všetci traja pasažieri sa nachádzali mimo motorového vozidla, potom, ako príslušníci policajnej hliadky nadobudli podozrenie, že oblečenie s visačkami nachádzajúce sa v motorovom vozidle môže pochádzať z trestnej činnosti, no najmä po potvrdení zo strany hliadky OKP OR PZ Bratislava II,

že došlo k vlámaniu do obchodu, z ktorého mohlo pochádzať toto oblečenie s visačkami nachádzajúce sa vo vozidle. Potvrdením o vlámaní mala konajúca policajná hliadka jednoznačne dostatok poznatkov na to, aby upustila od ďalšieho postupu podľa zákona o Policajnom zbore a aby vo veci podozrenia z krádeže začala postupovať podľa ustanovení Trestného poriadku, vrátane prehliadky motorového vozidla, keďže ako už bolo spomenuté, režim Trestného poriadku v porovnaní so zákonom o Policajnom zbore stanovuje pre jej vykonanie prísnejšie podmienky a väčšie garancie ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb. Teda postup policajnej hliadky, keď po potvrdení vlámania opätovne vykonali vizuálnu prehliadku vozidla podľa § 23 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, pričom pri nasvecovaní do priestorov vodičovho sedadla spozorovali na podlahe priesvitný sáčok s obsahom kryštalickej látky, bol postup nezákonný (primerane II. ÚS 299/2024). Keď potom bez toho, aby obžalovaného vopred poučili najmä o práve nevypovedať a o tzv. zákaze sebaobviňovania, obžalovaného dotazovali, aby sa vyjadril k obsahu sáčku a jeho pôvodu, konali opäť v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku. Ak nadobudne policajt presvedčenie, že je potrebné pretransformovať bežnú dopravnú kontrolu na prehliadku pre účely hľadania drog, takúto možnosť bezpochyby má. Musia však pritom byť dodržané všetky potrebné procesné garancie vrátane poučenia osoby o spôsobe obrany mlčaním (pozri III. ÚS 561/2021). Fakt, že zo strany príslušníkov PZ Š. a B. pri ich poslednej prehliadke vozidla nešlo o prehliadku iných priestorov podľa § 99 Trestného poriadku v čase, kedy bolo plne opodstatnené postupovať voči obžalovanému podľa ustanovení Trestného poriadku napokon potvrdzuje aj zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov z č. I. 64 - 69, z ktorej vyplýva, že k prehliadke vozidla postupom podľa Trestného poriadku došlo až podstatne neskôr a inými osobami. Pritom takáto dodatočná prehliadka podľa ustanovení Trestného poriadku je už toxikovaná skorším nezákonným postupom príslušníkov PZ, ako bol popísaný vyššie a pre ďalšie dokazovanie nepoužiteľná.

Nezákonnosť postupu obstarania dôkazov neumožňuje, aby boli použité v trestnom konaní, a to z toho dôvodu, že by takýto postup umožňoval svojvôľu a nezákonnosť. Teória tzv. ovocia (plodov) z otráveného stromu sa vzťahuje na úkony vážne zasahujúce do základných práv a slobôd občana. Predmetná doktrína „plodov z otráveného stromu“ pochádza z prostredia common law. Jej princíp, podľa ktorého môže mať z dlhodobého hľadiska uznanie nezákonných dôkazov pochádzajúcich z úkonov vážne zasahujúcich do základných práv a slobôd dotknutých osôb korozívny účinok na systém trestného súdnicstva, čoho dôsledkom by bolo ohrozenie integrity súdneho procesu a zneuctenie výkonu spravodlivosti, je etablovaný aj v judikatúre ESLP (II. ÚS 299/2024, III. ÚS 561/2021). Podľa jeho judikatúry v každej veci je potrebné hodnotiť spôsob získania dôkazu, ako aj závažnosť spáchaného činu, inak povedané, prípustnosť „problematického dôkazu“ môže byť vyvážená len záujmom na potrestaní páchatel'a závažného trestného činu. Aj v takýchto prípadoch však existujú typy dôkazov, ktoré nie sú za žiadnych okolností akceptovateľné, pričom je dôležité, aby, ak sa použijú, ich úloha nebola v konaní zásadná a kľúčová. Podstatou popísanej doktríny teda je, že všetky dôkazy, ktoré boli získané nezákonne, musia byť vylúčené, pričom nie je prípustné ani využitie ďalších dôkazov, ktoré boli získané priamo alebo nepriamo, ako výsledok nezákonného zatknutia, prehliadky, výsluchu a pod. (obdobne pozri II. ÚS 828/2016). Ich využitie síce vo výnimočných prípadoch možné je, no nesmie ísť o dôkazy nosné. V prejednávanom prípade súd nevzhladol možnosť od tejto doktríny ustúpiť, a to predovšetkým s ohľadom na skutočnosť, že výsledok nezákonnej prehliadky, teda dôkaz ňou získaný má povahu kľúčového a najvýznamnejšieho dôkazu (II. ÚS 299/2024, III. ÚS 561/2021).

Súd tak s poukazom na ust. § 2 ods. 1 a 12 a § 119 ods. 3 Trestného poriadku, vychádzajúc z citovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky v rámci zisťovania skutkového stavu vylúčil dôkazy získané nezákonnou prehliadkou motorového vozidla, ako aj odvodené dôkazy, získané na základe nezákonnej prehliadky motorového, a to zápisnicu o vykonaní prehliadky vozidla z č. I. 64 - 69 a vecné dôkazy získané prehliadkou motorového vozidla, tiež znalecký posudok z č. I. 47 - 49, ale tiež dôkaz výpoveďou svedka Š. a dôkaz výpoveďou svedka B.Č.Č. v časti ich výpovedí o vyjadrení obžalovaného k obsahu inkriminovaného sáčku a jeho pôvodu, keďže obžalovaný pred týmto vyťažením zo strany príslušníkov PZ nebol riadne poučený o zákaze sebaobviňovania, ako bolo uvedené vyššie.

Súd po vylúčení nezákonných dôkazov následne pristúpil k hodnoteniu dôkazov, pričom všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, pričom dospel k nasledovným záverom.

Vyjmúc vyššie uvedené, nezákonným spôsobom získané dôkazy, zo žiadneho dôkazu produkovaného v konaní nevyplývalo, že by sa stal skutok kladený za vinu obžalovanému. Z výpovedí obžalovaného a svedkov D. S. J. nevyplývalo, že by obžalovaný prechovával v inkriminovanom čase a na

inkriminovanom mieste drogy. Pokiaľ aj obžalovaný vypovedal, že na zemi pod sedadlom vodiča vo vozidle, ktoré ako vodič viedol, boli dva sáčky, ktoré obsahovali zrejme pervitín, zo zákonným spôsobom zadovážených dôkazov nebola preukázaná nielen existencia takýchto sáčkov, no najmä ich obsah, teda skutočnosť, že by išlo o drogu v koncentrácii zakladajúcej trestnú zodpovednosť. Tiež z výpovedí obžalovaného, svedkov D. S. J., ale ani z iných zákonným spôsobom zadovážených dôkazov nebolo preukázané, že by tieto dva sáčky patrili obžalovanému a že by ich mal akýkoľvek čas vo svojej moci alebo mal vôľu ich prechovávať. Prítom z dokazovania (výpoveď obžalovaného, výpoveď svedka D., výpoveď svedka J.) vyplynula aj tá skutková verzia, že tieto dva sáčky patrili nebohému B. G., ktorý, ako vyplynulo z dokazovania (výpoveď obžalovaného, výpoveď svedka D.), viedol motorové vozidlo bezprostredne pred obžalovaným. Uvedená skutková verzia prítom nebola žiadnym dôkazom produkovaným v konaní spoľahlivo vyvrátená. Súd tak uzavrel, že nebolo dokázané, že by sa stal skutok uvedený vo výroku, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, a preto súd podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Pre úplnosť súd záverom uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú. Článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument strany (N. O. proti Španielsku z 21. januára 1999). Súd je prítom toho názoru, že všetky podstatné otázky nastolené účastníkmi konania, vrátane obhajoby obžalovaného, boli v rámci odôvodnenia zodpovedané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu.